

selvskrevne Vælgeres Tal fra 1 til 3, mere demokratisk, men det har nu ikke fundet Naade. Som nævnt finder jeg imidlertid, at det hev foreslaaede, om 2 Valgmænd valgte af hvert Sogneraad og Bevarelsen af det samme Antal selvskrevne Vælgere som før, er bedre end det af Regeringen foreslaaede. Jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning. Jeg har set, at man særlig ude omkring paa Møderne har sagt, at man gik med til denne Bestemmelse om Bevarelsen af de selvskrevne Vælgere, fordi en saadan Rest fra Fortiden kunde man altid hurtig blive af med ved Lejlighed. Jeg vil tillade mig at nedlægge en beskednen Protest herimod. Det har hidtil ikke været Skik og Brug her paa Rigsdagen, naar forskellige Partier gennem Forhandling afslutte en Overenskomst, at den ene Part da gjorde det med den Bihensigt snarest muligt at vælte Overenskomsten. Selvfølgelig kan man ikke lægge Vægt paa, hvad uansvarlige Folk sige rundt om paa Møderne, men jeg har dog ikke villet undlade at fremdrage det her, fordi jeg tror, at hvis vi overhovedet komme til en Afslutning med dette Lovforslag, vil det være i højeste Grad betydningsfuldt og vigtigt for hele Landet, at vi komme til at leve roligt under de ny Forhold og vænne os til dem, høste Erfaring under dem og ikke straks skulle begynde med den Tanke, at man skal vælte den Del af Overenskomsten, som man ikke selv synes om.

I Slutningen af sin Betænkning siger Mindretallet under Nr. 1: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om forskellige Former for Anvendelse af Forholdstalsvalgmaaden, sigtende til at give Vælgeren en vis Adgang til ogsaa ved selve den egentlige Valghandling at kunne indvirke paa Kandidaternes Rækkefølge indenfor en enkelt Listes Omraade, og til Spørgsmaalet om Indførelse af Stemmepligt skal man under Hensyn til de i Udvalget førte Forhandlinger henstille, at Indenrigsministeren gør disse Spørgsmaal til Genstand for en nærmere Undersøgelse“. Det er jo altid meget tilfredsstillende at se, at disse to vigtige Punkter ere komne med under Mindretallets Betænkning, og man tør gaa ud fra, at naar det henstilles til Indenrigsministeren at undersøge disse Forhold, er der paa Forhaand ikke nogen bestemt Uvillie imod deres Gennemførelse, hvis de efter nærmere Undersøgelse skulde vise sig at være heldige og brugelige. Men jeg gaar noget videre her. Jeg mener, at de to Spørgsmaal ere af overordentlig indgribende Betydning, og særlig Spørgsmaalet

om Stemmepligten har jo altid spillet en overordentlig stor Rolle indenfor Højre. Naar det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) saa stærkt pointerede, at den lige og almindelige Valgret var Forslagets Hovedprincip, mener jeg, at Stemmepligten ikke paa nogen Maade kan siges at krænke den lige og almindelige Valgret. Og de to Spørgsmaal har for mig og vistnok for en stor Del af Højre saa stor Betydning, at jeg tror, at der havde været tilstrækkelig Grund til overhovedet ikke at ende denne Lovs Behandling, forinden man havde faaet tilstrækkelig Oplysning om disse to Spørgsmaal. Det er min Overbevisning, at hvis der var vist Imødekommen her, var det af de Punkter, der kunde have faaet Sagen til at glide.

Jeg har Grund til at antage, at Afstemningen over det første af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag vil blive afgørende for samtlige af dette Mindretal stillede Ændringsforslag. Jeg erindrer i Øjeblikket ikke, hvad dette første Ændringsforslag gaar ud paa, maaske er det en meget fornuftig Bestemmelse; alligevel vil jeg tilraade, at man svarer: „Stemmer ikke“ dertil, hvori der ikke skal ligge nogen Angivelse af, at man ikke ønsker dette Ændringsforslag vedtaget eller de enkelte Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at betegne som Forbedringer, men i denne første Afstemning ligger særlig en Afstemning over Hovedprincippet, som særlig indeholdes i Ændringsforslag Nr. 39, det, som man kan kalde Forliget. Naar det var kommet til særlig Afstemning, vilde jeg have sagt: „Stemmer ikke“ til Nr. 39, nu bødes jeg til, hvis Afstemningen over Nr. 1 bliver afgørende for de andre, til at sige: „Stemmer ikke“ for dem alle.

C. C. Andersen: Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, har jeg ikke kunnet slutte mig til de af de to ærede Mindretal stillede Ændringsforslag, men anser det for rigtigt at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Jeg staar saaledes som det eneste Medlem af Udvalget, der er blevet Regeringsforslaget tro, hvorimod Regeringen paa flere afgørende Punkter har svigtet sit eget Forslag. Regeringspartiet, som har talt saa smukt om, at dette Lovforslag er en Mærkesag for dette Parti, som det vilde gennemføre helt og udelt uden Garantier for Mindretallene, staar nu som Forslagsstiller til en Ordning, som bevarer den privilegerede Valgret, og som paa flere Punkter indskrænker det kommunale Selvstyre. De